ePublishing

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 21, No 3 (1970)

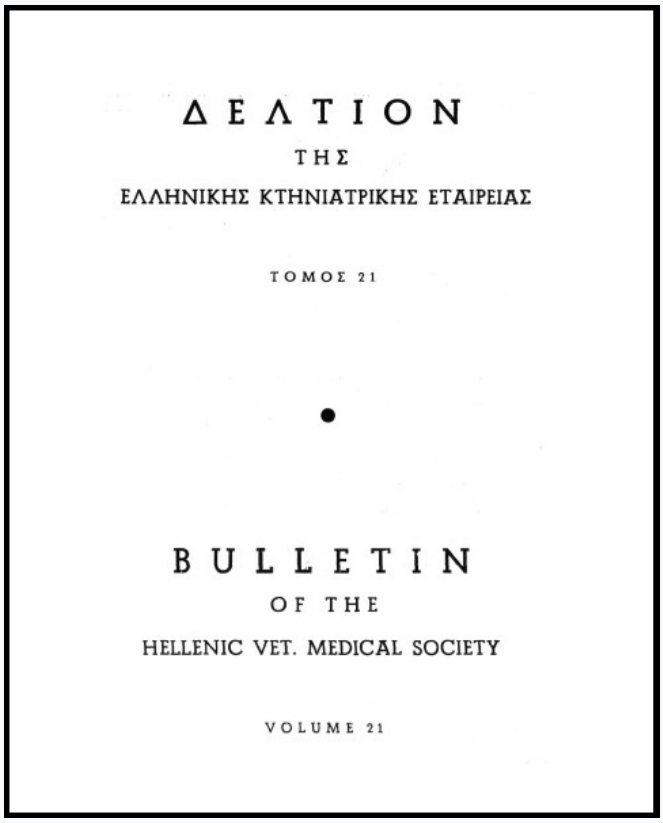

Article reviews

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

doi: 10.12681/jhvms.19914

Copyright © 2019, Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0.

To cite this article:

Εταιρεία Ε. Κ. (1970). Article reviews. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, *21*(3), 184–187. https://doi.org/10.12681/jhvms.19914

https://epublishing.ekt.gr | **e-Publisher:** EKT | **Downloaded at:** 10/08/2025 14:00:43

ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ ΞΕΝΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

Toma B., Le Turdu Y., Le Gentil P., Metianu T. et Goret P. : A propos d' un cas de maladie d' Aujeszky chez le porc dans les Côtes-du-Nord. (**Ἐπὶ μιᾶς περιπτώσεως νόσου τοῦ Aujeszky εἰς τοὺς χοίρους εἰς τὰς Ἀκτὰς τοῦ Βορρᾶ (Γαλλία).** Bul. Acad. Vét. Fr., 1969, XLII, 149.

Οἱ συγγραφεῖς περιγράφουν τὴν νόσον τοῦ Aujeszky, ὡς αὕτη ἐξεδηλώθη εἰς ἓν χοιροστάσιον. Ἡ νόσος προσέβαλε, μετὰ κλινικῶν συμπτωμάτων, χοιρίδια 15-21 ἡμερῶν. Παρετηρήθη παράλυσις τοῦ ὀπισθίου τμήματος τῶν ζώων, τὰ ὁποῖα προσεπάθουν νὰ μετακινηθοῦν «καθιστά». Βραδύτερον τὰ χοιρίδια παρέμεινον ἐν κατακλίσει ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς. Δὲν παρετηρήθη κνησμός. Ἐξεδηλώθη μία σχετικὴ ἐπιθετικότης.

Τὰ χοιρίδια παρέμειναν παράλυτα ἐπὶ 3 ἑβδομάδας. Μερικὰ ἔθανον ἐξ ἐξαντλήσεως, τὰ ὑπόλοιπα δὲ ἐθανατώθησαν.

Οἱ συγγραφεῖς ἐπεβεβαίωσαν τὴν διάγνωσιν κατόπιν ἀναπαραγωγῆς τῆς νόσου εἰς κονίκλους, μῦς καὶ ἰνδοχοίρους ὡς καὶ δι' ὀροεξουδετερώσεως ἐπὶ κονίκλων.

Δ. Μπρόβας

Santamaria J.: La Rage. Son evolution en France et les mesures mises en vigeur. (**Ἡ Λύσσα. Ἡ ἐξέλιξίς της ἐν Γαλλίᾳ καὶ τὰ τεθέντα ἐν ἰσχύϊ μέτρα).** Bul. Acad. Vet. Fr., 1968, XLI, 389.

Κατὰ τὸ ἔτος 1968 ἐξεδηλώθη εἰς τὸν Νομὸν τοῦ Moselle ἐνζωοτία λύσσης μὲ 43 περιστατικά, ἐξ ὧν 19 εἰς ἀλώπεκας, 18 εἰς βοοειδῆ, 3 εἰς κύνας, 1 εἰς γαλὴν καὶ 2 εἰς δορκάδας. Κατόπιν τούτου ἐλήφθησαν αὐστηρὰ ὑγειονομικὰ μέτρα ἰδίως ὅσον ἀφορᾶ εἰς τὴν ἐξόντωσιν τῶν ἀδεσπότων κυνῶν καὶ τῶν ἀγρίων ζώων. Διὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἐσχηματίσθησαν συνεργεῖα τὰ ὁποῖα προέβησαν εἰς τὴν τοποθέτησιν δολωμάτων καὶ τὴν καταστροφὴν τῶν πτωμάτων.

Δ. Μπρόβας

Klopfer U., and Trainin Z.: Haematological Findings and IgM Levels in a Leukotic Cow. (**Αἱματολογικὰ εὑρήματα καὶ στάθμαι τῶν Σφαιρινῶν IgM εἰς λευχαιμικὴν ἀγελάδα).** Refuah Vet., 1970, vol. **27,** No 2, 60–63.

Τὰ αἱμοδιαγράμματα καὶ αἱ στάθμαι τῶν σφαιρινῶν IgM προσδιωρίσθησαν εἰς λευχαιμικὴν ἀγελάδα ἐπὶ περίοδον 7 $^1/_2$ μηνῶν. Κατὰ τὴν διάρ-

κειαν ταύτην, αἱ καταμετρήσεις τῶν λευκοκυττάρων ἦσαν σταθερῶς ἄνω τῶν φυσιολογικῶν, ἐν ᾧ οἱ τίτλοι τῶν σφαιρινῶν IgM ὑφίσταντο σημαντικὰς διακυμάνσεις καὶ ἐνίοτε ἔπιπτον εἰς λίαν χαμηλὰ ἐπίπεδα.

Χρ. Παπποῦς

Fedida M., Dannacher G., Peillon M., Thomas J. P. et Gouderf M. : Titrage du virus aphteux sur moutons. (**Τιτλοποίησις τοῦ ἰοῦ τοῦ Ἀφθώδους Πυτεροῦ εἰς τὸ πρόβατον**). Bull. Acad. Vet., 1970, **XLIII**, 115—117.

Ἡ τιτλοποίησις τοῦ ἰοῦ τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ δύναται νὰ διενεργηθῇ εἰς τὸ πρόβατον καθ' ὃν τρόπον γίνεται εἰς τὰ βοοειδῆ. Τὰ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα δεικνύουν ὅτι ὁ τίτλος τοῦ ἰοῦ εἶναι γενικῶς κατὰ 1 λογάριθμον μικρότερος εἰς τὸ πρόβατον καὶ ὅτι εἶναι δυνατὴ ἡ χρησιμοποίησις τοῦ ζώου τούτου διὰ τὸν ἐργαστηριακὸν ἔλεγχον τῶν ἀντιαφθωδικῶν ἐμβολίων.

Χρ. Παπποῦς

Fayet M. T. : Concentration du virus de la Fievre Aphteuse par le Polyethylène Glycol (**Συμπύκνωσις τοῦ ἰοῦ τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ διὰ Polyethylène Glycol**). An. Inst. Past., 1970, **118**, 356—366.

Ἰὸς Ἀφθώδους Πυρετοῦ καλλιεργηθεὶς κατὰ τὴν μέθοδον Frenkel ἢ ἐπὶ κυτταροκαλλιεργειῶν δύναται νὰ συμπυκνωθῇ διὰ καθιζήσεως ἐντὸς διαλύματος 7,5 % Polyethylène Glycol «6.000». Ἡ μέθοδος, ἥτις ἔχει ἤδη χρησιμοποιηθῇ καὶ δι' ἄλλους ἰούς, εἶναι ἁπλή, ταχεῖα, οἰκονομική, ἐπιτρέπει τὴν εἰς τὸ 50πλάσιον συμπύκνωσιν τοῦ ἰοῦ μερικῶς κεκαθαρμένου καὶ δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς μεγάλην κλίμακα.

Χρ. Παπποῦς

Kodrnja B. : Comparison of immunity of the Lapinized Swine Fever Vaccines from Strains «Rovac», «Hudson» (SFA) and «K» (C, China). (**Σύγκρισις τῆς παρεχομένης ἀνοσίας ὑπὸ τῶν κονικλείων ἐμβολίων τῆς πανώλους τῶν χοίρων ἐκ στελεχῶν «Rovac», «Hudson» (SFA) καὶ «K» (C, Kina)**). Vet. Arhiv, Zagreb, 1970, **XL**, No. 7—8, 208.

Αἱ παρατηρήσεις καὶ αἱ συγκρίσεις, αἵτινες ἐγένοντο ἐπὶ 2.104 ἐμβολιασθέντων χοίρων καὶ 545 μαρτύρων, ἀπέδειξαν ὅτι τὸ κονίκλειον ἐμβόλιον τῆς πανώλους τῶν χοίρων ἐκ τοῦ στελέχους «K» (C- China) δίδει σημαντικῶς ἠπιωτέρας ἀντιδράσεις καὶ προκαλεῖ μεγαλυτέραν ἀνοσίαν ἐν σχέσει μὲ τὰ ἐμβόλια ἐκ τῶν στελεχῶν Rovac καὶ Hudson.

Χρ. Παπποῦς

Σαουλίδης Κων. : Ἐξέτασις τοῦ ἐγκεφαλονωτιαίου ὑγροῦ πρὸς διάγνωσιν τῶν παθήσεων τοῦ χοίρου. **(Examination of the cerebrospinal fluid for the diagnosis of pig affections-Thesis by C. Saoulides)** Διδακτορικὴ διατριβή. Ἀννόβερον 1970.

Ἡ ἐργασία αὕτη διαιρεῖται εἰς 6 κεφάλαια. Εἰς τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον κεφάλαιον ὁ συγγραφεὺς ἀσχολεῖται ἐν συντομίᾳ μὲ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ μὲ τὴν ἀνασκόπησιν τῆς μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1969 ὑπαρχούσης βιβλιογραφίας, ἐπὶ τῆς τεχνικῆς λήψεως ἐγκεφαλονωτιαίου ὑγροῦ ἐκ τοῦ χοίρου, καὶ τῆς ἐξετάσεως αὐτοῦ πρὸς διαφορικὴν διάγνωσιν τῶν διαφόρων παθήσεων τοῦ νευρικοῦ συστήματος ὡς καὶ ἐκείνων αἱ ὁποῖαι ἐκδηλοῦνται μὲ νευρικὰς διαταραχάς.

Εἰς τὸ 3ον μέρος ὁ συγγραφεὺς ἐπισημαίνει τὰς ἀνατομικὰς δυσκολίας αἱ ὁποῖαι συναντῶνται εἰς τὴν λῆψιν καὶ μελέτην τοῦ ἐγκεφαλονωτιαίου ὑγροῦ ἐκ τοῦ χοίρου ὡς καὶ τὸν τρόπον ὑπερνικήσεως τῶν δυσκολιῶν αὐτῶν εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴν στερῆται ὁ Κλινικὸς ἑνὸς χρησίμου διαγνωστικοῦ τρόπου πρὸς διάγνωσιν διαφόρων ἀσθενειῶν αἱ ὁποῖαι συνοδεύονται μὲ διαταραχὰς τοῦ νευρικοῦ συστήματος.

Εἰς τὸ 4ον μέρος ὁ συγγραφεὺς ἀναλύει τὰ εὑρήματα 247 ἐξετασθέντων χοίρων. Ἐκ τῆς ἐξετάσεως τοῦ ἐγκεφαλονωτιαίου ὑγροῦ τῶν ζώων αὐτῶν καταλήγει εἰς τὰ κάτωθι συμπεράσματα :

1.—Ἡ λῆψις ἐγκεφαλονωτιαίου ὑγροῦ μὲ μικρὰν ἐξάσκησιν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ εἰς τὸν χοῖρον ἐκ τῆς ὀσφυϊκῆς χώρας καὶ νὰ μᾶς δώσῃ ὑλικὸν τὸ ὁποῖον εἶναι κατάλληλον διὰ περαιτέρω ἐργαστηριακὴν ἐξέτασιν εἰς 58% τῶν περιπτώσεων, δεδομένου ὅτι τὰ 42% τῶν λαμβανομένων δειγμάτων ἀναμιγνύονται μὲ ἀρτηριακὸν αἷμα.

2.—Ἡ λῆψις ἐγκεφαλονωτιαίου ὑγροῦ ἐκ τῆς ἀτλαντοϊνιακῆς χώρας εἶναι ἐπικίνδυνος διὰ τὴν ζωὴν τοῦ χοίρου.

3.—Εἰς τὰς περισσοτέρας τῶν περιπτώσεων ἡ ὄψις τοῦ λαμβανομένου ὑγροῦ εἶναι διαυγὴς ἢ ἐλαφρῶς θολή. Ἡ θόλωσις ὀφείλεται κυρίως εἰς ἀνάμιξιν αὐτοῦ μὲ ἀρτηριακὸν αἷμα.

4.—Ὁ ἀριθμὸς τῶν λευκῶν αἱμοσφαιρίων τοῦ ἐκ τῆς ὀσφυϊκῆς χώρας λαμβανομένου ἐγκεφαλονωτιαίου ὑγροῦ παρουσίασεν μεγάλας διακυμάνσεις. Οὕτω εἰς χοίρους ζ. β. κάτω τῶν 100 χγμ. τοῦτο περιεῖχε λευκὰ αἱμοσφαίρια 58/3—71/3/MM³ καὶ εἰς ζ. β. ἄνω τῶν 100 χγμ. περιεῖχε 40/3.

Ἡ ἐργαστηριακὴ ἐξέτασις ἐγκεφαλονωτιαίου ὑγροῦ προερχομένου ἐξ ἑρμαφροδίτων ζώων ἀπέδειξεν ὅτι τοῦτο περιεῖχεν 80/3 λευκὰ αἱμοσφαίρια.

Ἐν ᾧ εὑρέθησαν τιμαὶ λευκῶν αἱμοσφαιρίων ἐλαφρῶς ὑψηλαὶ εἰς χοίρους πάσχοντας ἐκ διαφόρων παθήσεων, ἀντιθέτως αἱ μέσαι τιμαὶ τῶν ἐξ ἐρυθρᾶς πασχόντων φυσικῶς μολυθέντων χοίρων ἔκειντο ἐντὸς τῶν φυσιο-

λογικῶν ὁρίων, ἐν ᾧ τῶν πειραματικῶς δι' ἐρυθρᾶς μολυσμένων αἱ τιμαὶ ἦσαν λίαν ὑψηλαὶ κυμαινόμεναι ἀπὸ 90/3 μέχρι 704/3/ΜΜ³.

Χαμηλαὶ τιμαὶ λευκῶν αἱμοσφαιρίων (2/3—66/3) εὑρέθησαν εἰς ἐγκεφαλονωτιαῖον ὑγρὸν ληφθὲν ἐκ τῆς ἀτλαντοϊνιακῆς χώρας.

5.—Ὁ τύπος τῶν λευκῶν αἱμοσφαιρίων τοῦ ἐγκεφαλονωτιαίου ὑγροῦ εἰς ὑγιεῖς καὶ νοσοῦντας χοίρους παρουσίασε τὴν κάτωθι ἑκατοστιαίαν ἀναλογίαν :

Λεμφοκύτταρα 85—87,3%
Μονοκύτταρα 44—72%
Οὐδετερόφυλλα 30—65%

Μεμονωμένως παρετηρήθησαν ἠωσινώφυλα, μακρόφαγα, πλασμοκύτταρα καὶ κύτταρα τοῦ χοριοειδοῦς πλέγματος.

6. Αἱ μέσαι τιμαὶ τοῦ συνολικοῦ λευκώματος τοῦ ἐγκεφαλονωτιαίου ὑγροῦ εἰς Mg% παρουσίασαν τὰς ἀκολούθους διακυμάνσεις :

Ἐπὶ τῶν ὑγιῶν χοίρων ζ. β. κάτω τῶν 100 χγ. 75,8%
Ἐπὶ ὑγιῶν χοίρων ζ. β. ἄνω τῶν 10 χγ. 65,5 Mg%
Ἐπὶ τῶν ἑρμαφροδίτων 94,9Mg%

Μὲ ὑψηλὰς τιμὰς λευκώματος ἔδωσαν 4 χοῖροι πάσχοντες ἐξ ἀρθρίτιδος μὴ ὀφειλομένης εἰς ἐρυθροπάθειαν (100—140 Mg%).

Ἀπὸ χοίρους μὲ ἀποστήματα καὶ ἐπιβράδυνσιν τοῦ χρόνου τοῦ τοκετοῦ ἐλήφθη ἐγκεφαλονωτιαῖον ὑγρὸν μὲ περιεκτικότητα λευκώματος 132 Mg% —128 Mg%. Χοῖρος πάσχων ἐξ μικροαγγειοπαθείας ἔδωσεν 150 Mg%.

Αἱ τιμαὶ τοῦ συνολικοῦ λευκώματος εἰς χοίρους πάσχοντας ἐξ ἐρισυπέλατος φυσικῶς μολυνθέντας, κεῖνται ἐντὸς τῶν φυσιολογικῶν ὁρίων ἐν ἀντιθέσει πρὸς μολυνθέντας πειραματικῶς εἰς τοὺς ὁποίους ἡ τιμὴ ἦτο ὑψηλοτέρα (126,2 Mg%). Αἱ τιμαὶ τοῦ λευκώματος ἦσαν χαμηλότεραι εἰς τὸ ἐγκεφαλονωτιαῖον ὑγρὸν τὸ ληφθὲν ἐκ τῆς ἀλαντοϊνιακῆς χώρας. Αἱ διαπιστώσεις αὗται εἶναι λίαν ἐποικοδομητικαὶ διὰ τὴν διαφορικὴν διάγνωσιν τῶν παθήσεων τοῦ χοίρου καὶ πρὸ παντὸς τῶν συνοδευομένων ὑπὸ νευρικῶν φαινομένων.

Κ. Βλάχος
(Τακτικὸς Καθηγητὴς Πανεπιστημίου)